Dosar nr. 4r-328/26
4-25110334-02-4r-22012026
Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
Judecător Beșliu Liudmila

D E C I Z I E
În numele Legii

07 mai 2026 *****

Colegiul penal al Curții de Apel Centru, în componență:
Președintele completului, judecător Ion Bulhac
Judecătorii Natalia Mămăligă și Vitalie Pîslariuc

a judecat, în lipsa participanților la proces, în ordine de recurs, recursul declarat de către contravenientei Răilean Tamara, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14 noiembrie 2025, prin care a fost respinsă contestația depusă de Răilean Tamara împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 101972 din 25.06.2025 și a deciziei de sancționare din 25.06.2025, prin care Răilean Tamara fost recunoscută vinovată în comiterea contravenției, prevăzute de art. 47/1 alin.(1) Cod contravențional.

Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

A C O N S T A T A T:

La 25.06.2025 agentul constatator Curajos Victoria din cadrul IP Ciocana ***** a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 101972 în privința lui Răilean Tamara în baza art. 47/1 alin. (1) Cod contravențional, pentru faptul la în perioada 01.01.2024-31.12.2024, urmare a implementării de către organizația criminală ȘOR a unui mecanism de corupere electorală prin intermediul conturilor bancare deschise în cadrul băncii comerciale din Federația Rusă, a primit pentru sine transferuri bănești în ruble rusești în vederea determinării persoanei sus nominalizate pentru a vota candidatura unui anumit concurent, precum și alegerea opțiunii ,,Nu” în cadrul referendumului constituțional din toamna anului 2024.

Prin decizia agentului constatator emisă pe marginea procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI07 101972 în baza art. 47/1 alin. (1) Cod contravențional, Răilean Tamara a fost sancționată cu amendă în mărime de 750 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 37 500 lei.

La 22.07.2025, Răilean Tamara a depus o contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei de sancționare din 25.06.2025, în ordinea art. 448 Cod contravențional.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14 noiembrie 2025, a fost respinsă contestația declarată de Răilean Tamara împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 101972 din 25.06.2025 întocmit de către agentul

constatator Curajos Victoria din cadrul IP Ciocana ***** și a deciziei de sancționare din 25.06.2025, prin care Răilean Tamara fost recunoscută vinovată în comiterea contravenției prevăzute de art. 47/1 alin.(1) Cod contravențional, ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14 noiembrie 2025, contravenienta Răilean Tamara a declarat recurs împotriva hotărârii, solicitînd admiterea recursului, casarea hotărârii, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie anulată decizia de constatare, cu încetarea procesului contravențional.

În susținerea recursului, recurenta a invocat următoarele motive:

--Nici agentul de constatare, dar nici instanța nu a examinat cazul obiectiv, or o examinare formală a procesului verbal și deciziei de sancționare, fără a analiza profund toate elementele, circumstanțele pentru a constata adevărul- este inadmisibil. Instanța nu a verificat care este sursa transmiterii banilor, de la cine provin, scopul etc. Nu a verificat dacă acești bani au ajuns anume pe contul recurentului, dacă recurentul este cel care a pretins și a beneficiat. Nu a verificat dacă banii au fost transmiși anume pentru a influenta votul la alegeri sau referendum. Instanța nu a verificat dacă fapta prejudiciabilă a avut loc - adică dacă recurentul a dus fapta la bun sfârșit și a acționat anume după cum prevede fapta contravențională - adică dacă votul său a fost influențat.

--În continuare instanța de judecată urma să supună aprecierii legalitatea procesului verbal cu privire la contravenție. Astfel, instanța de judecată urma să analizeze dacă la caz sunt prezente motivele de nulitate absolută a actului atacat, care pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță, scopul fiind întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

--Remarcă faptul că prevederile art. 47/1 din Codul contravențional au fost introduse prin Legea nr. 230 din 31.07.2024, în vigoare din 15.08.2024. Din această perspectivă, în continuare instanța de judecată urma să analizeze, timpul comiterii faptei inclus în procesul-verbal dedus judecății ca fiind unul crucial în soluționarea justă a cauzei. Astfel, în prezenta speță la rubrica, nr. 4. „Timpul săvârșirii'' din procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 101972 din 25.06.2025 , se atestă cert că, agentul constatator a indicat data de „2024". La caz se atestă încălcarea art. 7 CEDO, or, agentul constatator a aplicat în privința lui contravenientei norma contravențională cu efect retroactiv, or, i-a fost imputat că anume la data de 01.04.2024, ora 13:00 a comis contravenția imputată, ignorând faptul, că norma respectivă a fost publicată în Monitorul Oficial abia la data, de 15.08.2024. În concluzie se impune precizarea că agentul constatator, la prezenta cauză a admis că contestatara a săvârșit contravenția până a fi introdusă în lege o asemenea contravenție.

--Prin urmare, în circumstanțele de fapt, și de drept enunțate, actul de învinuire exprimat prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07101972 din 25.06.2025 urmează a fi declarat nul, iar procesul contravențional intentat de agentului constatator al IP Ciocana Curajos Victoria în privința lui Răilean Tamara pe semnele contravenției prevăzute de art. 47/1 alin. (1) din Codul contravențional, urmează a fi încetat, din motivul nulității absolute a procesului verbal cu privire la contravenție care

afectează în mod esențial fondul cauzei și aceasta nu a putut fi înlăturată de către instanța de judecată, cu încetarea procesului contravențional din aceleași motive.

-Constată că probatoriul administrat în cauza contravențională atestă că nu s-a confirmat săvârșirea de către subsemnata a faptei de corupere electorală pasivă. Cu privire la pagina anexată, care ar fi Extras din lista abonaților la operatorul de telecomunicații, se indică careva date, însă care este legătura cauzală a acestor date cu contravenția incriminată, nu este clar. Celelalte acte anexate la dosar de asemenea nu conțin careva informații despre comiterea contravenției de către recurentă. Agentul constatator nu a făcut dovada veridicității situației de fapt reținute în procesul verbal prin probe certe și de netăgăduit, astfel încât să fie răsturnat principiul in dubio pro reo. Nici o probă nu are valoare prestabilită, iar simplul fapt al întocmirii procesului verbal este insuficient pentru atragerea persoanei la răspundere contravențională

--Agentul constatator nici nu a făcut referire care probe concrete i-a permis să conchidă comiterea faptei indicate în procesul verbal. Simpla instalare a unei aplicații bancare sau un mesaj SMS nu este o încălcare a legii și nu poate fi sancționat, mai ales că nu este demonstrată vinovăția persoanei că ar fi primit bani anume cu scopul de a exercita sau nu un drept electoral.

Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravențional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Analizând și apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei penale și prevederile legale pertinente, Colegiul penal conchide că, recursul declarat de contravenienta Răilean Tamara împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14 noiembrie 2025 este nefondat, fiind pasibil de a fi respins, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional, *după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat*.

În conformitate cu art.458 alin.(1) Cod contravențional, *examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei*.

În corespundere cu art. 462 alin. (1) Cod contravențional, *hotărârea judecătorească va fi legală, întemeiată și motivată*.

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 și *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și, argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza *Garcia Ruiz vs. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999*). În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6§1 din CEDO (cauza *Hiro Balani vs. Spania, 1994*).

Conform prevederilor art.8 alin.(2) Cod contravențional, *este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârşit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională*.

În temeiul prevederilor art. 10 Cod contravențional, *constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârşită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională*.

Normele consacrate la alin.(2)- (3) ale art. 374 Cod contravențional stabilesc că *procesul contravențional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părților și a altor persoane titulare de drepturi și de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea și soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor și condițiilor care au contribuit la săvârşirea contravenției. Procesul contravențional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârşirea contravenției. Procesul contravențional se desfăşoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte*.

Conform art. 375 alin. (1), (2) și (3) Cod contravențional, *persoana acuzată de săvârşirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârşirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate*

în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

În corespundere cu prevederile art.440 alin. (1) Cod contravențional, *constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanță de judecată sau în alt organ spre soluționare*.

Conform prevederilor art.442 alin.(1) Cod contravențional, *procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui. Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede și o sancționează și determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existența acestei fapte*.

În accepțiunea art. 425 Cod contravențional, *probele sînt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită*.

Colegiul Penal prin prisma prevederilor ce guvernează speța dedusă judecății remarcă că, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

În fapt, din materialele cauzei, Colegiul penal constată că, la 25.06.2025 agentul constatator Curajos Victoria din cadrul IP Ciocana ***** a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 101972 în privința lui Răilean Tamara în baza art. 47/1 alin. (1) Cod contravențional, pentru faptul la în perioada 01.01.2024-31.12.2024, urmare a implementării de către organizația criminală ȘOR a unui mecanism de corupere electorală prin intermediul conturilor bancare deschise în cadrul băncii comerciale din Federația Rusă, a primit pentru sine transferuri bănești în ruble rusești în vederea

determinării persoanei sus nominalizate pentru a vota candidatura unui anumit concurent, precum și alegerea opțiunii „Nu” în cadrul referendumului constituțional din toamna anului 2024.

Prin decizia agentului constatator emisă pe marginea procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI07 101972 în baza art. 47/1 alin. (1) Cod contravențional, Răilean Tamara a fost sancționată cu amendă în mărime de 750 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 37 500 lei.

La 22.07.2025, Răilean Tamara a depus o contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei de sancționare din 25.06.2025, în ordinea art. 448 Cod contravențional.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14 noiembrie 2025, a fost respinsă contestația declarată de Răilean Tamara împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 101972 din 25.06.2025 întocmit de către agentul constatator Curajos Victoria din cadrul IP Ciocana ***** și a deciziei de sancționare din 25.06.2025, prin care Răilean Tamara fost recunoscută vinovată în comiterea contravenției, prevăzute de art. 47/1 alin.(1) Cod contravențional, ca fiind neîntemeiată.

Verificînd legalitatea și temeinicia hotărîrii primei instanțe, Colegiul penal conchide, că recurenta nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat de către Răilean Tamara și va menține hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14 noiembrie 2025, or, un dezacord formal al soluției adoptate de către instanța de judecată, nu poate constitui temei de casare acesteia, mai mult, prima instanța destul de clar și cert a explicat recurentei aprecierea cu care instanța de recurs este absolut solidară.

În conformitate cu art. 47/1 alin. (1) Cod contravențional, (în vigoare la data incriminării) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 500 la 750 de unități convenționale: pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

Colegiul ține să noteze că obiectul juridic al contravenției prevăzute de art.47/1 alin.(1) Cod contravențional, reprezintă relațiile sociale care asigură desfășurarea corectă, liberă și democratică a alegerilor, integritatea procesului electoral și libertatea de exprimare a voinței alegătorului.

Latura obiectivă a contravenției prevăzute de art. 47/1 alin.(1) Cod contravențional, se manifestă alternativ prin cel puțin una din faptele de: pretindere, primire sau acceptare, de către un alegător, a unor serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin.

Pentru a constitui contravenție, bunurile sau serviciile trebuie să nu i se cuvină în mod legal și trebuie să fie destinate influențării modului de exercitare a votului, (adică pentru a determina alegătorul cum să voteze sau să nu voteze).

Or, pentru a fi întrunită latura obiectivă a contravenției prevăzute de art. 47/1 Cod contravențional, este suficientă constatarea uneia dintre acțiunile prejudiciabile - pretinderea, primirea sau acceptarea.

În sensul prevederii art. 47/1 alin.(1) Cod contravențional, pretinderea presupune cererea stăruitoare (insistentă) sau formularea unei pretenții vizînd bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin alegătorului.

În cazul pretinderii, inițiativa întotdeauna aparține alegătorului. Pretinderea poate fi exteriorizată prin cuvinte, gesturi, scrisori sau orice alt mijloc de comunicare. Nu este necesar ca cererea să fie astfel formulată încît să poată fi înțeleasă de oricine. Este suficient ca, în raport cu împrejurările concrete, ea să fie inteligibilă pentru cel căruia i se adresează.

Prin „acceptare" se are în vedere după caz: 1) consimțirea dării de către corupător de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin alegătorului; 2) aprobarea oferirii ori promisiunii de către corupător de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin alegătorului.

În ipoteza acceptării, inițiativa aparține corupătorului. Acceptarea poate fi expresă sau tacită. În ipoteza din urmă acceptarea rezultă din anumite manifestări care relevă neîndoielnic acordul alegătorului de a primi remunerația ilicită. Acceptarea poate presupune și nerespingerea remunerației ilicite.

Pentru existența contravenției este suficient ca alegătorul să accepte oferta chiar dacă remunerația ilicită nu a fost determinată, în sensul că nu s-a precizat, în concret, în ce se va consta aceasta.

În sensul prevederii 47/1 alin.(1) Cod contravențional, primirea se exprimă în luarea de către alegător în posesiune, obținerea, încasarea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă. Primirea implică darea din partea corupătorului. Iată de ce, spre deosebire de modalitatea de pretindere, în cazul modalității de primire inițiativa aparține corupătorului.

Primirea trebuie să fie spontană. Spontaneitatea presupune o relativă concomitență între acceptarea propunerii și primire sau, altfel spus, inexistența, între aceste două momente, a unui interval de timp care să permită acceptării să devină ea însăși relevantă juridic.

Ca urmare în cazul contravenției, săvîrșite prin primire – acțiunile făptuitorului se exprimă în luarea în posesiune, obținerea, încasarea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă. Acceptarea și primirea nu se pot produce decît în același timp. În lipsa unei asemenea concomitențe, ne vom afla în prezența modalității "acceptarea" sau a modalității "acceptarea promisiunii ori a ofertei acestora".

La caz, în speță, Colegiul penal menține poziție solidară cu concluziile instanței de fond, care justificat și argumentat a reținut ca fiind constatată vinovăția imputată contravenientei Răilean Tamara în afara oricărui dubiu, întrucât agentul constatator a anexat suficiente probe pertinente, concludente și suficiente, în acest sens. Or, pentru o apreciere corectă și fundamentată a faptelor imputate, este imperativ ca instanța de judecată să dispună de dovezi clare și pertinente care să ateste comiterea contravenției, în limitele învinuirii formulate.

Astfel, contrar susținerilor din recurs, pentru existența contravenției de corupere electorală pasivă nu este obligatorie dovedirea cumulativă a tuturor modalităților alternative ale laturii obiective, fiind suficientă constatarea uneia singure dintre acestea, respectiv acceptarea, chiar și în lipsa demonstrării încasării efective a mijloacelor bănești. În acest sens, art. 47/1 alin. (1) Cod contravențional descrie o contravenție formală, consumată din momentul realizării acțiunii incriminate, independent de producerea unui rezultat material concret.

În acest context potrivit pct. 310 din Decizia de inadmisibilitate privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 47/1 Cod contravențional din 21.01.2025, Curtea indică că sintagma „exercitarea sau neexercitarea unor drepturi electorale", care nu ar prevedea un mecanism de verificare a modului în care persoana și-a exercitat votul, Curtea menționează că articolul 47/1 alin. (1) descrie doar fapta, nu și urmarea prejudiciabilă.

Altfel spus, contravenția în discuție este una formală și nu obligă autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt. Curtea consideră că existența unui astfel de mecanism ar contraveni caracterului secret al votului, garantat de articolul 38 din Constituție, astfel fiind constatat că Curtea constată că dispozițiile contestate nu afectează articolul 22 în coroborare cu articolele 1 alin.(3) și 23 alin.(2) din Constituție, din perspectiva argumentelor invocate în sesizări.

Respectiv contravenția prevăzută la art. 47/1 alin.(1) Cod contravențional este o faptă de pericol abstract, a cărei existență nu depinde de producerea unui rezultat concret – precum vicierea reală a alegerilor sau exprimarea efectivă a unui vot condiționat. Simpla pretindere, primire sau acceptare a participării într-un mecanism ce are potențialul de a afecta integritatea procesului electoral este suficientă pentru a atrage incidența normei.

La caz, Colegiul penal reține că instanța de fond a stabilit în mod justificat și legal existența elementelor constitutive ale contravenției, apreciind în ansamblu și în mod coroborat probele administrate, în cauza contravențională. Asocierea repetată și constantă dintre numărul de telefon utilizate de contravenienta Răilean Tamara și mesajele recepționate prin aplicația bancară „PSB", în context electoral, constituie un indiciu obiectiv, verosimil și pertinent, apt să susțină concluzia privind acceptarea unui mecanism de remunerare necuvenită.

Or, din materialele cauzei, cert s-a stabilit că, Răilean Tamara, în perioada 01.01.2024-31.12.2024, urmare a implementării de către organizația criminală ȘOR a unui mecanism de corupere electorală prin intermediul conturilor bancare deschise în cadrul băncii comerciale din Federația Rusă, a primit pentru sine transferuri bănești în ruble rusești în vederea determinării persoanei sus nominalizate pentru a vota candidatura unui anumit concurent, precum și alegerea opțiunii „Nu" în cadrul referendumului constituțional din toamna anului 2024.

Deși contravenienta Răilean Tamara nu a recunoscut fapta imputată acesteia, faptul dat nu înlătură răspunderea, or, legea nu condiționează existența contravenției de rezultatul efectiv al votului, iar verificarea acestuia ar contraveni secretului votului garantat de Constituție și jurisprudența Curții Constituționale, prin urmare instanța, la

adoptarea soluției de respingerea contestației, s-a axat pe extrasului din lista de colectare a operatorului de comunicații electronice, potrivit căruia, la numărul de telefon folosit de Răilean Tamara au parvenit mesaje de la Banca comercială Promsvyazibank în perioada 01.01.2024-31.12.2024, fapt prin ce a fost realizate acțiunile tipice de acceptare și primire a avantajului în scop electoral /f.d. 14/.

Prin urmare, reieșind din ansamblul de probe administrate, Colegiul consideră justă concluzia instanței de fond prin care ultima a stabilit că, acțiunile lui Răilean Tamara corect au fost încadrate juridic în baza art. 47/1 alin.(1) Cod contravențional, conform semnelor calificative de „Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.”

Deși din contestația rezultă că, Răilean Tamara nu se consideră vinovată de fapta imputată acesteia, la caz, faptul dat nu constituie un temei de casarea atît a actului de constatare cît și a actului de sancționare din 25.06.2025, întocmit de agentul constatator, în contextul în care, Răilean Tamara nu a prezentat nici o probă în susținerea poziției sale, în raport cu probele acumulate de agentul constatator.

Or, instanța nu poate admite ipoteza unei simple coincidențe sau erori tehnice, în situația în care agentul constatator a prezentat probe certe în susținerea vinovăției contravenientei, în situația în care anume din informația extrasă din aplicație, unde este indicat numărul de telefon care s-a dovedit a fi a contravenientei, se atestă că aceasta a primit mesaje, care s-a dovedit a fi o aplicație mobilă cu identificatorul ”PSB” și/sau ПСБ (Federația Rusă) ce aparține Băncii Comerciale Promsveazibank (ПСБ Промсвязьбанк) din Federația Rusă.

Prin urmare, v-a considera poziția recurentei drept o manoperă exclusiv expusă cu scopul de a evita răspunderea contravențională pentru fapta comisă de către contravenienta, care de altfel a fost stabilită cert de agentul constatator, ca fiind săvârșită anume de Răilean Tamara, după cum reiese din probele acumulate la caz, care coroborează integral între ele și susțin vinovăția făptuitoarei.

În continuare, analizând procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, prin prisma art.442, 443 Cod contravențional, Colegiul îl găsește ca fiind întocmit cu respectarea prevederilor legale, iar vinovăția lui Răilean Tamara și-a găsit confirmare pe deplin în ședința de judecată, acțiunile căruia corect au fost încadrate în temeiul art.47/1 alin.(1) Cod contravențional al RM.

Nu poate fi reținută afirmația recurentei precum că, în actul de constare și de sancționare din 25.06.2025, agentul constatator nu a indicat concret timpul cînd ar fi fost comisă fapta imputată, or, din învinuirea înaintată, cert se evidențiază că, contravenientei i se impută perioada 01.01.2024-31.12.2024, fapt ce denotă că agentul constatator, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, a respectat exigențele art. 443 Cod contravențional.

Prin urmare, Colegiul penal reconfirmă constatările de fapt ale cauzei, ce rezidă din materialele acumulate la dosar și cercetate nemijlocit de către instanța de judecată.

Prin prisma faptului că procesul-verbal cu privire la contravenție/decizia de sancționare, este un act administrativ cu caracter individual, acestuia îi este aplicabilă prezumția de veridicitate aplicabilă actelor administrative, în măsura în care a fost întocmit legal, iar recurenta nu a reușit să răstoarne această prezumție, invocându-se doar argumente pur declarative.

Referitor la motivele invocate în cererea de recurs precum că, hotărârea judecătorească este nefondată, Colegiul penal menționează că, o astfel de eroare în cauza dată nu se constată, deoarece hotărârea instanței de fond este una argumentată inclusiv în raport cu susținerile petentului în ședința de judecată, care sunt identice cu argumentele recursului declarat de același autor, totodată instanța de recurs consideră că, repronunțarea asupra argumentelor recursului nu poate duce la casarea contestate, or potrivit practicii CtEDO (*Coroi vs R. Moldova, 15.03.2011*), Curtea a specificat că, *,, (...) este adevărat că decizia Curții de Apel a fost foarte succintă și doar a menținut hotărârea primei instanțe. Totuși, având în vedere faptul că fondul cauzei a fost examinat în mod corespunzător de către prima instanță și că hotărârea acesteia este motivată suficient, precum și având în vedere natura motivelor invocate de reclamant în cererea sa de recurs, Curtea nu consideră că respingerea recursului fără o motivare detaliată constituie o violare a cerințelor articolului 6 § 1 al CoEDO";*

Colegiul Penal consideră că, instanța de fond corect a reținut faptul că, comiterea de către Răilean Tamara a contravenției, prevăzute de art. 47^1 alin.(1) Cod Contravențional, a fost dovedită de către agentul constatator.

Prin urmare, argumentele instanței de fond la adoptarea soluției în cauză, în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile sunt acceptate și de instanța de recurs, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală (contravențională), pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (*Garcia Ruis contra Spaniei, Hei le contra Finlandei*).

Astfel, Colegiul menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii contravenționale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

Instanța de recurs subliniază că, recursul înaintat nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art.466 din Codul contravențional pentru atacarea hotărârii cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat dezacordul cu hotărârea contestată

fără a fi invocate careva argumente plauzibile și fondate, fapt ce constituie temei de respingere a recursului ca fiind nefondat, or, conform art.470 alin.(3) din Codul contravențional, instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze și alte temeiuri fără a agrava situația contravenientei, circumstanțe care la caz nu se regăsesc.

În această ordine de idei, Colegiul penal conchide că argumentele invocate în recurs, nu și-au găsit confirmare în procesul verificării legalității în ordinea controlului ierarhic superior, motiv pentru care recursul declarat de contravenienta Răilean Tamara, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14 noiembrie 2025, urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea fără modificări a soluției instanței de fond, care este legală, obiectivă și corectă.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1), lit. c), art.474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat, recursul declarat de către contravenienta Răilean Tamara, și menține fără modificări hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14 noiembrie 2025, prin care a fost respinsă contestația depusă de Răilean Tamara împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 101972 din 25.06.2025 și a deciziei de sancționare din 25.06.2025, prin care Răilean Tamara fost recunoscută vinovată în comiterea contravenției prevăzute de art. 47/1 alin.(1) Cod contravențional.

Decizia este irevocabilă.

Președintele Colegiului, judecător Ion Bulhac

Judecătorii Natalia Mămăligă

Vitalie Pîslariuc